

Ave Adam

af Dennis Gade Kofod

Tak til Natural Born Holmers

Indhold

Ave Adam, 3. udgave

Indhold.....	1
Forord.....	2
Indledning.....	3
Kapitel I: Historien om Tomas.....	4
Kapitel II: Sten for sten, ord for ord	7
Kapitel III: Tomas & Tereza, Tereza & Tomas.....	9
Kapitel IV: Trådene spindes, historien væves	14
Bilag: Scener, karakterark og bipersonsark	resten

Layout: Frederik Berg Olsen

Forord

Ideen til Ave Adam er udsprunget fra bogen Tilværelsens ulidelige lethed, af Milan Kundera. Dog er det ikke selve historien, men nogle af tankerne bagved denne, der er de første spadestik til nærværende fortælling. Min intention er ikke at gengive eller kopiere Kundera, men blot at låne en del af hans tematik.

Derfor er forkendskab til værket heller ikke en nødvendighed. Det er selvfølgelig en fordel, men føl dig ikke forpligtet. Jeg forklarer de brugte elementer fra bogen i det følgende.

Dennis Gade Kofod

København 1:e september 2001

Indledning

Det, du nu skal læse er en fortælling om livet. Et bud på, hvordan det arter sig når kærligheden slår fejl, og kvinden bliver nøglen til spørgsmålenes Pandorasæske. Det er ikke en storladet fortælling om de vises sten, de færreste magter at løfte. Men en lille fortælling om lidt grus og en hudafskrabning, der giver betændelse.

Der, hvor vi starter er nøglen drejet, og koldbranden gået i kødet.

Tag godt imod Tomas og Tereza.

Kapitel I:

Historien om Tomas

I tankerne - om handlingen

Et sted i København sidder en ventende psykiater, alene på sit kontor. Han bruger de få minutter inden hans patient ankommer, til at gennemgå sagen engang mere, og læner sig tilbage i stilhed.

Tomas bliver ført ind af døren, og placerer sig uden ord i den tomme stol. Øjnene flakker omkring i rummet, mens medikamenterne blander sig med tankerne. Han svarer kun med et nik, og behandlingen begynder.

Asbjørn Skytte, det er psykiateren, begynder at tælle. Allerede ved fem er Tomas væk, men først ved ti er hypnosen fuldstændig, og Skytte stiller det første spørgsmål. Hvor er du?

Tomas er et delt menneske, hans liv er et rod, der har udviklet sig til skizofreni. Det hele drejer sig om livet og kærligheden til kvinden og kvinderne. Om hvordan han skal leve sit liv. Hans tanker har delt ham i fire identiteter, der står i kontrast til hinanden uden at kunne sameksistere. Hver af spillerne repræsenterer en af disse identiteter, uden at vide, at de er en del af samme person.

Scenariets tid er de timer den forstående behandling af Tomas tager, og starter i det øjeblik hypnosen træder i kraft. På den måde udspiller alt rollespillet sig inde i Tomas' tanker, under hypnosen.

Behandlingen skrider regelmæssigt frem, i en dialog mellem de forskellige personligheder og psykiateren, uden at de forskellige dele af Tomas kommer i kontakt med hinanden. Men på et tidspunkt går noget galt. De barrierer Tomas har bygget imellem sine forskellige personligheder, begynder at bryde sammen. Langsomt blandes deres historier om Tomas, og umuligheden i deres sameksistens bliver til en kamp om overlevelse, en kamp om Tomas, en kamp om, hvordan hans liv skal leves.

Sandheden - forhistorien

I det følgende vi jeg fortælle historien om Tomas, om hans kærlighed til Tereza, og om hvordan han er endt i stolen hos Skytte. Som sådan kommer den ikke til at påvirke forløbet af scenariet, men er en nødvendig del i konstruktionen af historien i Ave Adam. Meningen er ikke, at spillerne skal kende denne, den sande, historie om Tomas førend spillet er slut. De har hver især deres egen ide om forløbet.

Tomas var en vellykket mand. Læge af profession, tiltalende i alle henseender, og tilbedt af kvinden. Alt sammen indtil den dag lynet slog ned, og Tereza stod i hans klinik. Med hende kom kærligheden, og et nyt liv. Han måtte vælge sine mange elskere fra, men kunne ikke. Han ville elske hende helt, men turde ikke. Han ville forlade hende, men ville ikke tanken om et liv uden Tereza.

Deres forhold, der startede dagen efter han så hende første gang, var fra begyndelsen fyldt af passion. Tomas valgte de første måneder sine elskere fra, skrev dem af en for en. Men med tiden kom frygten for at have valgt forkert. Det var ikke fordi han tvivlede på sin kærlighed til Tereza, der var den stærkeste, han havde oplevet. Men på grund af tvivlen på dens berettigelse, og tvivlen på om den skulle styre hans liv. Langsomt begyndte enkelte af elskerne at dukke op igen, men befrielsen fulgte ikke alene med, smerten

kom også. Tereza så det hele. Hun så for sig, hvad Tomas foretog sig når han ikke var i deres seng om natten. Hun led, og for Tomas var det, og hans skyld, ulideligt. Han forsøgte igen at fraskrive sig sit gamle liv, men igen slog det fejl, og denne gang endnu værre.

Sådan fortsatte det frem og tilbage, i omkring to år, blot blev det værre og værre, hver gang Tomas søgte at lægge bånd på sin frihed. I et forsøg på at berolige Tereza og i håbet om, at han var på rette vej, giftede han sig med hende. Men han befandt sig nu i et liv af druk og manglende dage. Han var delt mellem sit frie og nemme liv med elskerne, og det smukke, men bundne liv med Tereza. Hans indre var i strid med sig selv. Tereza flyttede fra ham en tid, men kom tilbage. Tomas fortsatte ned af spiralen, der langsomt snævrede sig ind. Ægteskabet var ingen redning.

Det hele ender en dag, hvor Tomas kommer hjem, og ikke kan huske, hvor længe han har været væk. Han skændes med en knust Tereza, der vakler på randen af sammenbruddet, og for første gang slår han hende. Han vågner nogle timer senere på gulvet, uden at huske andet end slaget. Blodet på hans skjorte kaster den sidste tvivl i hans tanker, og han kaster sig ud i en manisk bølge af elskere og druk, mens det uafklarede forhold til den forsvundne Tereza river de sidste stumper af sammenhæng ud af hans sind.

Efter en tid bliver Tomas fundet på et hotelværelse. Ude af stand til at tage vare på sig selv bliver han overleveret til myndighederne, og ender i behandling hos Asbjørn Skytte, hvor den sidste del af fortællingen om Tomas og Tereza skal fortælles.

Terezas egen historie, om hvad der sker med hende efter hun har forladt Tomas, er en helt anden. Den finder ikke sin afslutning i dette scenarie, men det skal dog fortælles, at hun ikke blev dræbt af Tomas, og efter en tid mødte en ny kærlighed et andet sted. Langt væk fra vores fortælling.

Gentagelsen - hvad der plager Tomas

Tomas er plaget af sine valg. Valg der med andres øjne kan syntes ligetil, uden at skulle tillægges den store udfordring af ens eksistens. For at forstå, hvorfor forholdet til og følelserne for Tereza har så store konsekvenser for Tomas' tanker, må man forstå tankernes oprindelse. Dette er næste trin ind i Tomas' indre univers, men også den første introduktion til temaet i Ave Adam.

Forestillingen om den evige genkomst er gådefuld, og Nietzsche har med denne tanke som oftest bragt andre filosoffer i forlegenhed: at forstille sig at alting engang vil blive gentaget på samme måde som vi allerede én gang har oplevet det, og at også denne gentagelse vil blive gentaget i det uendelige! Hvad skal denne forrykte myte betyde?

Det er denne tanke om altings gentagelse der er kimen til Tomas' depression og skizofreni, men også hans maniske perioder med de mange elskere. For at forstå dette, må man først sætter sig ind i, hvad den evige gentagelse er.

Man skal forstille sig at alt, hvad vi i dag tillægger os selv af værdier, for at fremtræde som unikke individer, bliver ugyldiggjort. Ikke kun personlige træk, men også handlinger og følelser. Uanset hvad du er, eller hvad du gør, er det blevet gjort før og vil blive gjort igen. Et eksempel er den ene store kærlighed som mennesket, to og to, igennem tiderne har udråbt som essensen af det unikke, kun eksisterende imellem den elskende og den elskede. Nu er det unikke væk. Bevidstheden om det uendelige tal af Romeo'er og Julie'er, der har været og vil komme, trænger sig på. Kærligheden, der før gjorde at man var unik, er nu alles, og langsomt bliver man, del for del, gentaget ind i en grå masse. Man ender, på alle måder, som intet andet end et støvkorn i tidens uendelighed, hvor intet ved ens eksistens skiller sig ud eller gør en forskel.

Myten om den evige tilbagevenden siger per negation, at et liv der forsvinder en gang for alle, der ikke vender tilbage, er at ligne ved en skygge, er uden vægt, er dødt på forhånd, og hvad enten det var frygteligt, smukt eller ophøjet, så betyder denne rædsel, ophøjethed eller skønhed intet.

Men hvad medfører så bevidstheden om gentagelsen? Det er her, at svaret på skizofreni i Tomas skal findes. Se, umiddelbart foranlediger ideen om gentagelsen tankerne hen på meningsløshed og medførende depression. Dette er også i sig selv naturligt, da selve ideen strider imod hele den tanke vi i dag har om individet som unikt og selvstændigt. Men det er ikke den eneste mulighed, en anden følger med meningsløsheden. For, hvis det ene liv er meningsløst på grund af gentagelsen, så må alle liv være det, idet at de alle er gentagelser, på ligefod med det første.

Vi behøver ikke tage notits af det [livet], så lidt som af en krig mellem to afrikanske stater i det fjortende århundrede, en krig der intet ændrede i verdens ansigt, selv om den betød døden for tre hundrede tusind sorte under usigelige lidelser.

Med dette for øje, åbner der sig muligheden for en ny frihed, bundet i en moral der udspringer fra ideen om den evige gentagelse. I det, at man kan fortsætte ideen om, at det ene liv ikke har nogen betydning, med at handlinger mod eller fra et enkelt liv derfor heller ikke har nogen betydning. Man kan ikke udføre eller gøre nogen gerning, der ikke bliver optaget af gentagelsens uendelighed. Man er, med andre ord, gennem gentagelsen, fritaget fra den moral der ligger på det enkelte menneske i vores tid, og hensat til en ny frihed. På den måde opstår modsætningen til tyngende depression, fra samme meningsløshed, og gentagelsen er ikke længere blot en måde at se livet på, men også grunde til flere måder at leve det på. Det er mellem disse to modsætninger, depressionen og friheden, at vi finder svaret på de tanker, der plager Tomas, der til sidst afføder hans skizofreni. Tomas' tilfælde og specifikke tanker bliver forklaret og uddybet i kap. III, men jeg vil gerne, at du nu læser personerne for at afslutte det foreløbige billede af Tomas.

Kapitel II:

Sten for sten, ord for ord

Skizofreni - en konstruktion, ikke et tema

Som scenarie har Ave Adam et stringent forløb, bestående af scener i en fastlagt rækkefølge. Det er dog sådan, at hver scene er skrevet til en enkelt person, uden at de andre tre sider af Tomas udgør nogen rolle. Deres respektive spillere, er i stedet scenens bipersoner. Dette forhold deler for en tid fortællingen i Ave Adam i fire mindre fortællinger, der hver især er uafhængige af hinanden. Som fortælling repræsenterer de fire hver en side af Tomas, der på skift kommer til udtryk under hans hypnose. Lægger man de fire fortællinger sammen får man et billede af den skizofrene tanke verden, Tomas lever i. Dermed er det ikke sagt, at skizofreni er temaet i Ave Adam. Den er blot konstruktionen af historien, så den i stedet for at være en fortælling om fire mennesker, er fire fortællinger om én.

Centrum - om at spille bipersoner

Ideen om at spillerne kan spille hinandens bipersoner som en grundlæggende del af et scenarie, har jeg fra artiklen *Solorollespillets revival* af Frederik Berg Olsen. Artiklen kan læses på www.naturalbornholmers.dk. Måden, hvorpå det kommer til at fungere, er, at spillerne hver har fået tildelt en eller to roller, som de kommer til at spille igennem scenariet. Disse roller består af en personbeskrivelse, samt en række instruktioner om hvad og hvordan, der skal spilles i de enkelte scener. Instruktionerne er der for, at scenariets udvikling ikke forlader spillelederens hænder, men at bipersonerne stadig fungerer som bipersoner.

Selve rollespilssituationen skal køres som man gør ved enhver anden lejlighed. Ved hjælp af instruktionerne er det ikke nødvendigt med stop og andre forstyrrelser. Skal man påvirke en spiller, der spiller en biperson, gøres det bedst med de metoder, vi kender. Tiltal spilleren som den person han, eller hun spiller: "Du tænker", "du føler", "du vil" osv.

Med denne opbygning sker det, at der i hver scene er en eller to af spillerne, der sidder over. Dette viste sig ikke at være et problem ved spilstesten, og scenerne er skrevet i en sådan rækkefølge, at tiden imellem det aktive rollespil er så minimalt som muligt. Det er ikke meningen, at spillet skal køres op i tempo for, at spillerne skal vente mindre. Fungerer scenariet, er det spændende nok at lytte, hvilket også er en væsentlig del af vores hobby. Men informer blot spillerne om dette forhold, før scenariet starter, så det ikke kommer bag på nogen.

***

*Før du læser næste del,
er det en fordel at læse scenerne.*

***

Detalje - om stemningen

Som du måske har opdaget ved læsningen af scenerne, indeholder selve det man rollespiller over, ikke nogen højtravende dramatiske elementer. De er alt andet end episke. Der er blandt andet en samtale med en luder, en gåtur med konen, og en intim middag med en kvinde. Alt sammen noget, der sker hver dag, et eller andet sted her i livet. Der er med andre ord ikke lagt op til den store action. Man kan bedst beskrive Ave Adam som et langsomt scenarie. Detaljen skal udspilles, og de små sten i livet skal vendes. Det er ikke den klassiske gotiske uhygge, der hviler over personerne, men tilværelsens uendelige gentagelse. Spillerne skal ikke ud på store eventyr, men indad på dagligdagens rejse.

En del af stemningen ligger i den måde, der skal fortælles. Giv dig tid til rolige og fyldige beskrivelser, med en stemmeføring, der minder om den, du vil bruge i en normal samtale. Brug kunstpauser og giv spillerne tid til at følge med i den verden du beskriver. Dette virker selvfølgelig også den anden vej. Giv spillerne mulighed for at rollespille i et roligt tempo, skynd dem ikke til at nå afslutningen eller pointen i en scene. Alle skal have tid til at dvæle ved detaljen, for på den måde at give rummet til at spille dagligdagen fra en anden og mere udfordrende vinkel.

En anden del af stemningen ligger i kødet, i den sex og erotik, der indgår i Ave Adam. Det er vigtigt at disse scener bliver spillet på lige fod med alle andre, de må så vidt muligt ikke skøjtes hen over på grund af blufærdighed. Det er meningen, at de skal beskrives og fortælles langsomt og detaljeret, for på den måde at følge den rolige stemning fra resten af scenariet. Hvordan det kan gøres, vender jeg tilbage til i næste afsnit.

Med hensyn til, at Ave Adam udspiller sig i tankerne hos den mentalt ustabile Tomas, har dette forhold ikke nogen indflydelse på verden, der spilles i. Tomas befinder sig, som sagt, under hypnose, der, i dette tilfælde, henviser ham til en tilstand i hans eget sind, der er at forveksle med vores virkelighed.

Frihed og Tvang - om rollespillet i Ave Adam

Jeg har i det foregående afsnit fortalt, hvordan det er i detaljen, at man finder en stor del af stemningen i Ave Adam. Dette er som regel ikke noget problem, når spillerne først får færtten af det. Til at starte med er det et spørgsmål om at blive ved at spille bolden tilbage til spillerne. Bed dem om at uddybe deres handlinger. Prøver de på at spille bolden tilbage, med en kort og kontant afregning for deres handlinger så spørg hvordan?. Et eksempel: Spilleren siger jeg kysser hende. Du spørger hvordan. Kniber det stadig med at komme i gang, så bed spilleren om at fortælle, hvorfor han kysser hende. Få spilleren til at overveje, hvorfor personen kysser kvinden, og spørg derefter igen hvordan. På den måde kommer der gang i beskrivelserne, og stemningen begynder at tage sin form.

Meningen er selvfølgelig, at spillerne skal mærke, at de ligger under for deres persons tanker og ideer, men også, at de skal vide, at det er deres frihed at beskrive og skabe den fortælling de lever i.

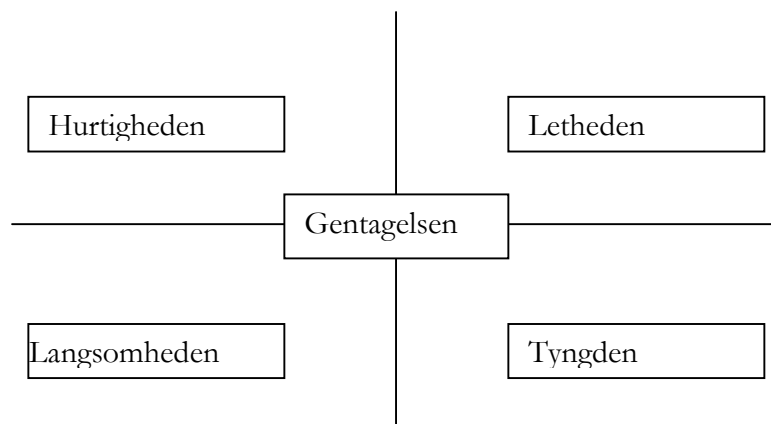
Dette, graden af dette forhold mellem spillerne og fortællingen, kan give problemer i forbindelse med de før nævnte sexscener. Her er det vigtigt, at du forstår, at det ikke er pornogenren vi ekselerer i, men at det der foregår, udover at være fysisk intimt, er følelsesmæssigt intimt. Det er op til dig, som spilleleder at sørge for at situationen ikke bliver lattervækkende, på grund af blufærdighed, men holdes tilbage i detaljen. Sådan at rollespillet ikke stikker af fra scenariets natur. Brug den samme form som før, og spil hele tiden ordet tilbage til spillerne.

Kapitel III: Tomas & Tereza, Tereza & Tomas

Fra Tomas til Tomas - spilpersonernes opbygning

Den Tomas, der er hovedpersonen i Ave Adam har en del tilfældes med den Tomas, der er hovedpersonen i Tilværelsens ulidelige lethed. Vores Tomas er også født ud af den første, men har siden fået sit eget liv og sin egen historie. Her af, hans forskellige personligheder.

De er alle sammen bygget op omkring Tomas' forhold til Tereza, og repræsenterer hver især en måde at leve livet på, i forhold til den evige gentagelse. Figuren her under viser, hvordan, de står i forhold til hinanden. De fire værdier Hurtigheden, Letheden, Langsomheden og Tyngden, repræsenterer hver en personlighed hos Tomas og spilpersonerne.

Det, der skal forstås ud af diagrammet ovenover, er at de fire sider af Tomas står i kontrast til hinanden. Deres direkte modsætning, er den på modsatte side af den vandrette streg. Sådan at Hurtigheden er den diametrale modsætning til Langsomheden, og Letheden til Tyngden. De værdier, der ligger i deres benævnelser, symboliserer deres måde at leve deres liv på, som det kommer til udtryk i de næste afsnit, hvor personlighedernes opbygning bliver beskrevet.

De navne der er angivet, viser hvilken spilperson, der er tale om.

Hurtigheden - Morten Grønnegaard

er i kamp med tiden, da gentagelsen ligger i tiden. Dets længere tid der går, dets flere gentagelser. Men kan man stille sig selv uden for tiden, i døden. Der er man væk fra gentagelsen, og væk fra meningsløsheden. Hurtigheden repræsenterer dødsdriften i Tomas, der ikke har accepteret gentagelsen, og ikke kan se muligheden i kærligheden til Tereza.

Langsomheden - Thomas Larsen

kæmper også med tiden, men søger ikke døden og enden på gentagelsen. Tværtimod søger Langsomheden at leve livet så langsomt så muligt, ved at lukke tiden ude. Langsomheden ignorerer alle ting, der minder om tiden og forfaldet, det vil sige livet uden for hans hus. Han søger at hengive sig selv til gentagelsen, for heri at finde gentagelsen af mindet, om hans kone. Langsomheden repræsenterer mindet om livet før gentagelsen, og er en del af Tomas, der accepterer gentagelsen og tabet af Tereza.

Letheden - Jonas Holbeck

har accepteret gentagelsen, men set den anden side af meningsløsheden, friheden. Letheden repræsenterer en lyst til at prøve livet og alt, hvad det giver af muligheder. Det letheden kæmper imod, er fravalget, vælger han den ene mulighed, vælger han en anden fra. Letheden er valget mellem friheden og Tereza.

Tyngden - Tim Steenstrup

er ligesom Langsomheden i et stasis, men det er ikke selvvalgt. Tyngden prøver at afskrive kærligheden, som en umulighed efter tabet af Tereza. Men han kan ikke underkende sin lyst til at elske kvinden. Han er fanget i gentagelsen af kærligheden, der for ham er lig med endnu et tab. Tyngden i Tomas opstår i kampen med gentagelsen, og repræsenterer smerten ved tabet af Tereza. Men også lysten til kærlighed og tiltrækningen til det smukke hos kvinden.

Det var ideen bag ved de fire spilpersoner, og hvad de repræsenterer hos Tomas og i historien om ham og Tereza. I personbeskrivelserne til uddeling, fremgår det, hvordan de ser deres liv og forholdet til Tereza op til den dag, hvor de sidder i stolen hos Asbjørn Skytte.

***

*Det vil være en god ide
at læse bipersonsarkene nu.*

***

Kvinden, kvinderne - om bipersonen Tereza

Alle fire sider af Tomas er centreret omkring Tereza, men de ser hende og deres forhold på hver deres måde. Derfor har Tereza, ligesom Tomas, været igennem en fragmentering, i de fire bipersoner hun udgør. Hver af de fire Tereza'er, er et billede på den måde, en enkelte side af Tomas ser Tereza. Men de er alle en del af den samme kvinde.

Tereza er i den tid scenariet kører i starten af trediverne. Hun er en smuk kvinde, og på mange måder modsætningen til Tomas. Hun er ikke plaget af hans tankeunivers, men elsker livet og dets umiddelbare skønhed. Hun nyder at elske, at blive elsket, og ved, at det at spørge, hvorfor, oftest dræber den følelse, der er i nuet, hvor det sker. I modsætning til Tomas, har hun et overskud, der gør at hun kan leve livet uden at skulle konfrontere sig selv med dets banalitet, hver dag.

Hurtighedens Tereza - Jane Grønnegaard

er bindingen til tiden. Hendes mål er at sænke Hurtigheden eller helt at holde ham fra at forlade verden. Hun er ligesom hos Hurtigheden, et billede af Tereza lige før deres sidste skænderi. Men kæmper en mere skæbnesvanger kamp med en anden side af Tomas.

Langsomhedens Tereza - Karina Larsen

er for Langsomheden målet med hans kamp. For Langsomheden er hun essensen af alt det, han elsker ved Tereza, men han ser ikke de andre sider af hende. Hun er også en del af tiden, der forandrer. Og i modsætning til, hvad Langsomheden forventer, følger hun med tiden, og han ser de andre sider af hende, der vokser. På den måde bliver Tereza et af de elementer, som Langsomheden skal sætte i stå.

Lethedens Tereza - Stine Gry Holbeck

kræver Letheden. Hun er Tereza, som hun var, lige inden deres sidste skænderi. Hun håber stadig på, at hun kan binde Tomas, og opnå hans udelte kærlighed. Men hun er tæt på at give op. Letheden har heller ikke valgt hende fra endnu, idet at hun ikke stærk nok til at binde ham helt endnu. Tereza er derfor både det, Hurtigheden kan tabe, og det der binder ham.

Tyngdens Tereza - Mette Ask Jensen

er det tabte, og det der forudsiger og forvolder hans smerte ved kærligheden. Hun er en påmindelse om, hvad han havde, men også om hvad der fulgte efter. Tereza er for ham noget, der skal overvindes for at livet kan fortsættes. Hun er den Tereza, der kom ud og over deres forhold, og som nu er fri.

De sidste - om de andre bipersoner

De sidste bipersoner, er hver især knyttet til hver deres del af Tomas. De har alle, på et eller andet tidspunkt, været en del af Tomas' liv, men har haft forskellig indflydelse på hans fire sider. Den side af Tomas de er knyttet til, er den del, der har brugt bipersonen, som en del af udviklingen af sig selv. Et eksempel er Luderen, som Hurtigheden har brugt til at markerer sin frihed og sin afstand til Tereza. De andre sider af Tomas har derimod ingen erindringer om hende, idet at de ikke var den styrende personlighed, under Tomas' møde med hende.

Luderen (Letheden) - Maria

er mediet for Lethedens frihed. Hun er en markering af, at han kan gøre, hvad han vil i forhold til Tereza. Men også et billede på, at han er berettiget til at udnytte et andet menneske, for at tilfredsstille sig selv. Hun er for Letheden modstillet Tereza, idet at hun ikke binder ham til sig.

Faderen (Hurtigheden) - Ernst Grønnegaard

er den, der aldrig så det komme. Han har i scenariet ingen ide om, at det stod sådan til med hans søn. Det kommer som et chok for ham, men han bliver ikke kun forbløffet. Hans vrede er det vigtigste. Han føler, at Hurtigheden svigter både ham og hurtighedens kone. Hans vrede er med til at skabe ligevægt mellem Konen og Hurtigheden, der ellers er en meget tung person, at spille imod, idet at hans dødsønske er så stærkt.

Den forførende kvinde (Tyngden) - Francisca Thomsen

er et håb, men også en fortvivelse for Tyngden. Hun bringer seksuel forløsning og kærlighed. Men, hvis hun forsvinder kommer en ny smerte. I forhold til Tyngden, er hun starten på et nyt forhold, der vil ende som det med Tereza, med mindre at gentagelsen kan brydes. Hun har lært Tyngden at kende på deres fælles arbejdsplads.

Den fremmede Kvinde (Langsomheden) - Katrine Agergaard

er en todelt person. Når hun bliver introduceret, kender hun ikke Langsomheden og hans kone. Hun er blot en fremmed de møder på vejen. Men hun vækker et begær hos Langsomheden, der bliver udlevet i en sexfantasi. Her repræsenterer hun et begær hos Langsomheden, der vil ændre hans forhold til hans kone. Men også ændre ham, så han ikke længere kan opretholde sin tidslomme.

Fordeling af rollerne

Fordelingen er fortaget sådan, at det ikke er nødvendigt at skifte biperson i løbet af scenariet, fordi spillerne og deres bipersoner overlapper. Samtidig er det gjort sådan, at spillerne får cirka lige meget effektivt rollespil. Bipersonsarkene ligger umiddelbart efter (hoved)personsarket.

Spiller 1: **Morten Grønnegaard**, Luderen Maria, Mette Ask Jensen

Spiller 2: **Jonas Holbeck**, Francisca Thomsen, Katrine Agergaard

Spiller 3: **Thomas Larsen**, Jane Grønnegaard, Stine Gry Holbeck

Spiller 4: **Tim Stenstrup**, Karina Larsen, Ernst Grønnegaard

Illusionen - om navne

For at det ikke skal afsløres fra starten, at spillerne er den samme person, er det nødvendigt, at de har forskellige navne. Dette er desværre en brist i Ave Adam. Der er ingen logisk grund til at Tomas, på trods af sin skizofreni, skulle opdigte forskellige navne til sine identiteter. Det ville heller ikke kun lade sig gøre, idet at han er sammen med Tereza gennem den første del af sin sindslidelse. Selvfølgelig kan man sige, at sindslidelsen først kom til sit fulde udtryk, da han vågner efter skænderiet med Tereza. Men det er stadigvæk ikke helt vandtæt. Og i tilfældet med Tereza, bliver det næsten umuligt at finde en grund til, at hun skulle optræde under forskellige navne. En definitiv løsning på problemet er at sige, at det hele er symbolsk. At det, der sker under hypnosen er billeder for den udvikling som Tomas går, og har gået igennem. Og at de forskellige personer, er 'Tomas' udtryk for sider af problemer, der ligger i hans liv. Men som med den anden løsning, syntes jeg ikke selv, at den er fuldt tilfredsstillende. Heldigvis er det dog sådan, at det ikke er et problem under selve scenariet, idet at spillerne først kan vide sig sikker på, at de er den samme person før bag efter. Men det skal fra min side ikke være en hemmelighed, at jeg gerne ville havde fundet en bedre løsning til at opretholde illusionen.

Kapitel IV:

Trådene spindes, historien væves

Starten - Illusionen

Ave Adam skal startes direkte. Spilpersonerne skal ikke introduceres for hinanden, idet at det ville afsløre, at de er samme person. Beskriv hvilket lokale de sidder i, og hvad det er, der skal foregå, men undlad at beskriv personerne. Herefter går du ind i hypnosen og starter første scene. På den måde kommer personerne ikke til at snakke sammen, og illusionen omkring deres identitet opretholdes.

Scenariets udvikling - klimaks, hvor og hvornår

De første 14 scener er dem, hvor personlighederne i Tomas tager sin form. De skal spille sig frem til kødet i deres lyst og deres frygt, centreret omkring gentagelsen. Scenerne er optakten til mødet imellem de fire dele af Tomas, og op til scene 14 er barrieren, der forhindrer dem i at støde sammen intakt. Det skal forstås sådan, at op til skiftet til scene 15 er Tomas stadig kun en person af gangen, uden at han er bevidst om de stridende kræfter i ham.

Det, der sker efter scene 14 er at konflikten i ham bliver for voldsom, og han begynder at bryde sammen. Med det resultat, at de forskellige sider i Tomas begynder at overlappe, mens bevidstheden om at de ikke kan eksistere sammen vokser. De handlinger, de udøver hver for sig, yder indflydelse på de andres siders virkelighed, og kampen begynder.

Den sidste rigtige scene, nr. 20, er opgøret, hvor konflikten og kampen skal finde sin afgørelse. Der er egentlig ikke nogen "lykkelig" udgang, idet at Tomas under alle omstændigheder vil være et ødelagt menneske, når han erkender de ting han har bedrevet under sine forskellige personligheder.

Den sidste "scene", er en fortællende slutning, hvor du køre kameraet ud, og billedet af Tomas alene med Asbjørn Skytte afslører, hvad der endnu ikke er gættet af spillerne.

Hotellet - samlingspunkt og slagmark

Alle scenerne leder fysisk frem til et hotelværelse, der til sidst viser sig at være det samme. Det er i dette værelse, at de fire sider af Tomas mødes, og deres virkelighed støder sammen. Ideen er, at det skal være en ledetråd til plottet, at spillerne hver især oplever, at de ender på et hotelværelse. Det skal ligge op til, at der er et møde under opsejling. En lille gisning om, at et opgør er på vej.

Billeder - en rød tråd

Undervejs imellem scenerne er der lagt nogle billeder ind. Billeder i den forstand, at det er et lille stykke fortælling fra din side, uden at spillerne har nogen indflydelse. Disse billeder markerer et møde mellem to sider af Tomas, og er lige som vejen til hotelværelset en rød tråd i Ave Adams udvikling.

Det er ikke meningen, at det skal være lange udpenslede fortællinger. De skal snarere virke som korte illusioner, som dem vi kender fra vores dagligdag. "Var det ikke, måske?". Eller som tanker, der pludselig klemmer sig på, men forsvinder igen ligeså snart, man har grebet dem.

Scenerne

Beskrivelserne af scenerne er ligefremme, og behøver ikke den store uddybelse. Først så fremgår det, hvem der er med, og derefter, hvordan bipersonerne handler. Det sidste der er, er instruktionerne til det, jeg konsekvent, har valgt at kalde psykiateren. Dette er instruktionerne til dig som spilleleder/fortæller, og den spørgende biperson Asbjørn Skytte. De er lagt sammen, da det er forskelligt, hvordan man som spilleleder ønsker at integrere sig selv i scenariet. Nogen fortrækker ikke at tale til spillerne uden, at der er en biperson, andre har det bedre med at træde mere i den alvidende fortællers rolle.

- 1 -

Morten sidder på en bæk med sin kone. Det er efterår og alt synes at visne. Bladene er ikke gule, men brune, og vinden bider let til dem. Overfor er der en kirke, hvor der engang imellem går mennesker ud og ind.

Personer: Morten og Jane Grønnegård

Bipersonernes handling: Hans kone vil vide, hvorfor han har så fjerne øjne, og hvorfor han ikke rører ved hende for tiden.

Psykiateren: Bed Morten om at beskrive, hvilke tanker kirken sætter i gang.

- 2 -

Thomas går tur med sin kone. De har haft fri fra arbejde og har brugt hele dagen sammen. Der er en let stemning over byen og solen skinner.

Personer: Thomas og Karina Larsen

Bipersonernes handling: Karina taler om deres kærlighed. Hvordan den er ren og ung. Samtalen skal være et billede på det minde Thomas Larsen har om hans kone og deres kærlighed. En ren og ungdommelig oplevelse.

Psykiateren: Bed Thomas om at beskrive sin kone et sted i scenen. Gerne som en forlængelse af beskrivelsen af deres kærlighed.

- 3 -

Tim og Francisca har et møde på en bar, evt. sammen med andre fra deres arbejde. Tim er på vej derhen. Mens hun allerede venter.

Personerne: Tim Stenstrup og Francisca Thomsen

Bipersonernes handling: Hvis Tim vælger at være tilbageholdene, skal hun starte en flirt med ham. Deres første møde denne aften skal bære løftet om noget, der kan blive til mere.

Psykiateren: Bed Tim om at beskrive hans forventninger til aftenen, før han kommer til baren. Derefter, hvordan han har tænkt sig at indfri sine forventninger.

Jonas befinder sig i området omkring Istedgade, hvor han leder efter en luder, der skal opfylde hans behov for aftenen. Han har ikke sovet hjemme natten før, og Stine ringer på hans mobiltelefon, mens han kigger mulighederne an. Mens de taler, kommer en pige op til ham og tilbyder sig.

Personerne: Jonas og Stine Holbeck og en luder

Bipersonernes handling: Stine vil vide, hvad Jonas har lavet aftenen før. Lad ham beskrive det, uden at det er en del af samtalen med Stine. Bagefter skal han forklare hende, hvad han har lavet. Luderen, der kommer op til ham ignorerer, at han taler i telefon, og taler ikke lavt om, hvad hun kan tilbyde.

Psykiateren: Før telefonen ringer, skal Jonas beskrive, hvad han leder efter hos pigerne omkring ham. Under samtalen skal du lede hans opmærksomhed hen på luderens, der besidder de ting han leder efter. Dette skal ske før, at hun kommer over til ham. Bed Jonas om at beskrive, hvad det er, Stines krav betyder for hans frihed.

De er i deres hus. Et af de rigtige familiehjem, der kun skrider på de manglende børn. Et af værelserne holder Jane mistænkeligt tomt. Hun er i køkkenet, hvor hun laver mad til om aftenen, hvor Mortens far kommer til middag.

Personerne: Morten og Jane Grønnegaard

Bipersonernes handling: Hun prøver at være optimistisk omkring den forstående middag. Hun kommer med små kommentarer, der ignorerer deres tidligere samtale. Hun ligger op til, at de skal have sex når middagen er overstået, og de har hygget sig med faderen.

Psykiateren: Bed Morten beskrive, hvordan deres hjem får ham til at føle, hvordan han reagere på de forventninger, der ligger i deres fælles hus.

Billede: Beskriv for Morten, hvordan han ser sig selv gå hånd i hånd med Jane igennem byen. Hvordan de er lykkelige, på grund af den simple banale tanke, at de aldrig skal skilles.

De har lige spist som endnu en del af en god dag. Udenfor skinner solen lavt på himlen, og den varmer hans krop, mens han ligger i deres seng. Karina er i stuen, hvor hun rumsterer hyggeligt rundt, og fylder huset med hjemlige og vante lyde. I baggrunden tikkler bornholmeruret.

Personer: Thomas Larsen og hans kone.

Bipersonernes handling: Mens hun går rundt i stuen stiller hun spørgsmål til næste dag, hvad de skal bruge den til. Samtalen kommer efter et stykke tid til at dreje sig om deres fremtid.

Psykiateren: Hvis det ikke bliver til en del af deres samtale, så bed Thomas om at beskrive hans drømme om fremtiden med Karina. Bed ham derefter om at konfrontere Karina med dem i deres samtale.

Kommentar: I bipersonen er det angivet, at Karina ikke vil være uenig med hans ideer om fremtiden. Men at hun vil ignorere nogle af dem, og undlade at de bliver en del af samtalen. Det er ikke nødvendigt, at Thomas bliver opmærksom på det af sig selv, men sørg for at spørge ham om deres fremtid er sikker, som den sidste del af scenen.

De sidder i en taxi på vej mod et hotel. Samtalen med Stine er overstået, og tankerne er på, hvad der skal ske om ikke så længe. Efter et stykke tid ringer Stine igen. Denne gang er hun mere oprevet, og Jonas kan høre, at hun har grædt.

Personer: Jonas Holbeck og luderen

Bipersonens handling: Allerede i taxien er luderen overalt på Jonas, Hun rør ved ham over alt, og snakker om, hvad han vil have, og hvad det koster. Hun viser ingen følelser omkring det forestående, men bliver irriteret da telefonen ringer, idet hun tror, at hun er ved at miste sin kunde.

Psykiateren: Bed Jonas om at beskrive, hvordan luderens kolde adfærd påvirker ham, han skal beskrive, hvordan han har lyst til at tage hende som en del af samtalen. Når Stine ringer skal du lægge vægt på, at hun prøver på at styre ham, og begrænser hans frihed.

På baren er der gået en times tid, og der er blevet drukket alkohol. Francisca og Tim er godt i gang med at snakke, og han er ikke upåvirket af hendes kvindelighed og hendes charme. Francisca er godt på vej til at byde Tim til at danse, men i Tims øjne er det noget, han har oplevet før, og tanken om dengang han mødte Mette rammer ham. Scenen slutter dog med, at Tim og Francisca danser.

Personer: Tim Stenstrup og Francisca Thomsen

Bipersonens handling: Francisca drejer samtalen hen på hende og hendes ydre. Hun taler om, hvordan hun elsker at danse, hvordan spillet mellem kroppe tiltaler hende som en symbolsk sex oplevelse.

Psykiateren: Sørg for, at Tim kommer til at beskrive Francisca's krop. Hvordan tiltrækker hun ham? Hvad vækker hun i ham? Og hvad holder ham tilbage?

Billede: Tim ser sig selv drevet ned af kærligheden. Han ser, hvordan han ligger i sin seng, ved siden af Mette uden lyst til at tale med hende, uden lyst til at røre ved hende. Han ligger der bare efter de har haft sex, og ønsker sig væk.

Tim og Francisca danser. Hun lægger sin krop til rådighed for hans hænder, og de seksuelle toner i dansen begynder at spille. Tim lader sig falde hen til dansen, mens minder begynder at banke på. Hans hænder finder ligheden mellem Mettes og Francisca's krop, og til sidst danser han med Mette i sine tanker. De taler om, hvordan hun var, hvad de havde, og hvad der skete. Scenen ender med at Francisca kalder Tim tilbage, med sin stemme. "Hej søde, hvor er du henne?"

Personerne: Tim, Francisca og Mette

Bipersonernes handling: Francisca er den forførende, der spiller med al sin kvindelighed. Hun er ved at være der, hvor hun vil være sikker på sit bytte. Når Mette så tager over begynder en samtale, der ender med, hvad der sker når kærligheden og sexen er over. En samtale, der mellem linjerne er en mindelse til Tim om, hvad der sker når alting uundgåeligt slutter.

Psykiateren: Sørg for, at Tim bliver delt mellem sin frygt for slutningen i et forhold, og hans trang til at starte et nyt. Sørg for, at det der sker er, at Mette som femme fatal, bliver smeltet sammen med Francisca i Tims forestilling om kvinder. Når Mette er ude af scenen skal Tim beskrive, hvordan han ser og opfatter Francisca nu.

Middagen er godt i gang, men der ligger en tung stemning over bordet. Jane der har fået meget at drikke og kan ikke holde sig tilbage, og i en blanding af gråd og vrede smider hun sandbeden om Mortens livslede på bordet.

Personerne: Morten og Jane Grønnegaard, og Mortens far

Bipersonernes handling: Jane er bebrejdende og vred, og vil vide, hvorfor det hænger sammen, som det gør i Mortens hoved. En af de få ting, der kan få hende ned på jorden, er et løfte fra Morten om, at det nok skal gå, og at han bliver sammen med hende. Faderen ser det, som at Morten svigter ham og Jane. Han er vred og beskyldende, og stiller det meget uforstående krav, at Morten skal opgive sin planer. Han er ikke lydhør overfor Mortens begrundelser, og er af den mening, at hans livslede er ubegrundet, og uden sammenhæng med virkeligheden.

Psykiateren: Går Morten i baglås over beskyldningerne og kravene så lad ham side et stykke tid, mens angrebene fortsætter. Han må gerne føle sig pinlig, men på et tidspunkt må han til at forsvare sig. Scenen skal

gerne ende med, at Morten lover noget, han ikke kan holde. Konfronter ham med skyld. Føler han nogen eller ej?

Billede: Efter 'Thomas' tankespind med den fremmede kvinde, lægger han mærke til en taxa, der køre forbi. Han syntes bestemt, at han ser sig selv side på bagsædet, med en anden end Karina.

Thomas og Karina har elsket, og duften af deres kroppe er omkring dem. De er på væk fra huset for at få frisk luft. Et stykke vej fra huset, kommer en fremmed kvinde over og spørger om vej. Hun er smuk og, i alt sin fremmedhed, sært betagende for Thomas, og fantasien sætter i gang. Den sexoplevelse han lige har haft med Karina bliver blandet med fantasien om den fremmed kvinde, mens de går videre. Den scene er også delt i to, idet at den ene del er fantasien om sex med den fremmede kvinde, og den anden turen med Karina. Sexscenen, der foregår på et anonymt hotelværelse, skal spilles som foregik den virkelig. Når det er sket er Thomas "tilbage" på gaden sammen Karina, og den fremmede kvinde er for længst gået forbi.

Personerne: Thomas og Karina Larsen, og den ukendte kvinde

Bipersonernes handling: Karina flirter, og leger med ham. Hun spøger om børn og andet. Tanker, der passer med det Thomas beskrev som deres ønskefremtid i hans sidste scene. Den fremmede kvinde, er på gaden, ganske almindelig, og har ingen intentioner, udover at finde vej. Hun er derimod forførelsesfuld og indladende idet, at de "befinder" sig på hotellet.

Når scenen med den fremmede kvinde er slut, har Karina ændret sig. Hun begynder at snakke om, hvad der sker, hvis der kommer nogen imellem dem. Hun forklarer, at hun ikke ville klare at miste Thomas, og at hun ikke kunne drømme om deres fremtid, hvis han ikke er hendes.

Psykiateren: Ideen er, at Thomas skal vide, hvad der er på spil, hvis han leger med forestillingen om andre kvinder, og hans fremtid med Karina. I løbet af scenen på hotelværelset skal Thomas beskrive, hvad han føler ved at have sex med en fremmed kvinde.

Billede: På veje hen til hotellet ser Jonas, i et kort sekund, det der kunne være hans enæggede tvilling, stå sammen med Stine på fortovet.

Jonas er på hotelværelset samme med luderens, og han er ved at nå til manifestationen af sin frihed. Sex uden binding. De har aftalt en pris, og hun er helt og holdent hans. Et middel til frihed. Deres samleje begynder.

Personer: Jonas Holbeck og luderens

Bipersonernes handling: Hun er den villige, og indvilliger i hans lege. Går han meget langt, vil hun pludselig skifte og svine ham til.

Psykiateren: Det er her, at Jonas skal føle sin frihed. Understreg, at Stine er væk, at hun er skåret af mens sexen varer ved. At det her er hans frihed, at han er fri lige nu. Hvis det så sker, at luderens begynder at trække i land, så lad ham forstå, at hun krænker hans frihed. Efter hans problemer med Stine er dette hans klimaks af frihed.

Kommentar: Hvor outreret sexen bliver kommer an på spillerne, prøv at presse dem i retningen af det ekstreme, for at nå den situation, hvor luderens siger stop, og Jonas bliver trosset i hans frihed.

Der er gået omkring en time siden de dansede. De sidder i taxien på hjem til Tim. Alkoholen er ved at fjerne de sidste barrierer for lysterne, og inden længe er de i Tims lejlighed, hvor forspillet begynder.

Personer: Stim Stenstrup og Francisca

Bipersonernes handling: Francisca, der nu er sikker på at Tim er hendes ligger ikke skjul på sin lyst. Hun opfordrer Tim til at lægge skjorten lige så snart, de er kommet ind af døren.

Psykiateren: Meningen er ikke, at de skal spille den sex, de måske når til. Det væsentlige er Tims tanker og valg op til. Mind ham om aftens forløb og tanker, mens han beskriver, hvad der tiltrækker ham ved Francisca. Giv ham lejlighed til at ønsketænke om det, de måske kan få sammen. Scenen slutter idet Tim har valgt om han bakker ud, eller giver sig hen.

Middagen er slut, og Morten har lige elsket med sin kone. Det var en kamp for ham at gennemføre. Han ligger med ryggen til hende, men hun kæler for ham, og prøver sig frem med en smule håb. Han er faldet tilbage i gentagelsen igen.

Personer: Morten og Jane Grønnegaard

Bipersonernes handling: Jane er desperat. Hun kan mærke, at han glider ud mellem hendes fingre, og langsomt er ved at tage sig sammen, til at forlade hende. Hun prøver at klamre sig til ham, uden at vide om det hjælper.

Psykiateren: Stemningen er klaustrofobisk for Morten. Bed ham fortælle, hvordan det er at ligge svedig og nøgen ved siden af et menneske, der prøver at holde ham fast. Det er nu, at han skal tage den store beslutning, og til en start tage væk. Scenen må ikke slutte før, han har gjort op med sig selv, og af sig selv vælger at forlade Jane.

Kommentar: End scenen med et billede af Morten, der lejer sig ind på et hotel. Han har ikke noget med udover det, der kunne ligne en lægetaske, og det tøj han står i.

Tomas' sammenbrud

Det, der sker nu er, at den sidste modstand i Tomas bukker under, og hans personlighed støder sammen. Dette er den sidste optakt til opgøret i den sidste scene. Det fungerer sådan, at spillerne nu kun har deres egen person, og at du spiller de bipersoner, der optræder. Den vigtigste del af de næste scener er, at det bliver understreget for de forskellige sider af Tomas, at deres eksistens er truet. At det, der sker er i strid med den virkelighed, de ønsker at leve i.

Thomas og Karina er taget på ferie. De er uden for byen, og har lejet et hotelværelse. Thomas er stået tidligt op og har hentet deres morgenmad. Det ligner endnu en smuk og god dag, men da han træder ind i værelset er Karina ikke alene. Fra soveværelset hører han de lyde, der kommer fra mennesker der elsker, og hele værelset lugter af sex. I det han træder ind i rummet ser han sig selv sammen med en anden kvinde. Kvinden er modsætningen af hans forestillinger om Karina. Hun er ikke naturlig smuk, og hendes kropssprog er vulgært og ulækkert i hans øjne. Men idet han ser på sig selv sammen med hende, kan han se nydelsen i sit eget svedende ansigt.

Personer: Thomas Larsen

Psykiateren: Før Thomas går ind i rummet, skal han beskrive hans reaktion, så minutiøst det er muligt. Det skal gerne virke som om, tiden er gået i stå. Når han går ind soveværelset og ser de elskende, giver du dig god til at beskrive, hvad han ser. Derefter giver du ham tid til at handle, og der må gerne være stille et øjeblik, hvis han ikke kan komme i gang. Når han har bestemt sig for, hvad han gør, stopper scenen.

Jonas er i ekstase. Han ånder i sin boble af frihed, mens han giver sig hen. Men da han kigger ned er det Stine, han er sammen. Det er Stine der er kilden til hans nydelse, den nydelse han forbinder med sin frihed.

Personer: Jonas Holbeck

Psykiateren: Brug tid på at beskrive nydelserne sammen med Jonas. Bed ham forklare hans følelser, der er forbundet med sexen. Bed ham beskrive, hvorfor han ikke kan få den samme følelse sammen med Stine. Når han så ser, at det er hende han er sammen, skal han med det samme fortælle hans umiddelbare reaktion. Når han så er nået frem til en handling, slutter scenen.

Morten har lejet et hotelværelse, hvor han har tænkt sig at ende sit liv. Han har det med som han skal bruge.

Personer: Morten Grønnegaard

Psykiateren: Det skal være en præcis beskrivelse, hvor de sidste tanker lægges fast. Forventningerne til den forestående forløsning skal skrues op. Scenen slutter når mørket lægger sig om Morten, og hans bevidsthed forsvinder.

Lad der være et øjeblikks stilhed inden næste scene

Morten vågner igen i hotelværelset. Han ligger nøgen i armene på Jane, der langsom dækker hans krop med kys. Det er som om, hun har holdt ham fast, og ikke har villet at han skulle dø.

Personer: Morten Grønnegaard

Psykiateren: Bed Morten beskrive klaustrrofobien, og skuffelsen over at være tilbage igen. Giv ham god tid til at være i situationen, og går han i stå så beskriv, hvordan Jane er overalt på hans krop, hvordan hun holder fast i ham, og kræver hans krop. Scenen stopper når han vælger at handle fysisk, det vil sige, vælger at flytte sig fra sengen eller lignende.

Tim har været sammen med Francisca. Han gav sig hen eller endte med at gøre det mod sin vilje, fordi lysten var for stærk. Han står ude på toilettet og roder rundt i sine tanker. Vær gang, han får et billede fra deres samlede, ser han ikke Francisca men Mette. Et billede han ikke kan slippe. Mens han står derude, hører han stemmer inde fra værelset. Sin egen og Mettes. Der bliver lovet troskab og kærlighed, mens der bliver leet befriende. Når Tim kommer ind på værelset, ser han sig selv sammen med Mette.

Personerne: Tim Stenstrup

Psykiateren: Mens Tim står på toilettet så bed ham beskrive de følelser, han oplevede, da Mette forlod ham. Gå ham på klingen med spørgsmål, der beder om uddybelse. Sørg for, at han er inde i tankerne omkring Mette inden han går ud i værelset. Her lader du ham selv fortælle, hvordan han oplever det, hvilke tanker og reaktioner, der trænger sig på. Scenen slutter når han reagerer imod Mette, og det han ser som sig selv.

Sammenbruddet

På dette tidspunkt er det ikke sikkert, at alle spillerne er klar over, hvad der foregår. Dette er sådan set underordnet, idet at det ikke er en del af historien, at de skal handle rationelt, men instinktivt for deres overlevelse. Det er nu op til dig at skifte mellem spillerne, indtil at du samler dem alle sammen, overfor hinanden. Indtil da må de forsøge at stoppe hinanden i deres forhold til kvinderne, hvilket ikke er muligt, idet at de ikke er samlet, men stadig skifter rundt i hinandens "virkelighed". Er der spillere, der er gået helt i stå, så provoker en handling ud af dem.

Dette kan eventuelt ske ved at "sælge" lidt af plottet. Ved Tim for et eksempel ikke, hvad han skal gøre når han ser sig selv sammen med Mette, kan du lede ham med sætninger som; "Du er ved at gentage det, der ikke må gentages, du er ved at være sammen med Mette igen". Heri ligger det, at det ikke bare er en der ligner, men at det vitterlig er ham selv han ser. Hvilket gerne skulle gøre det nemmere at forstå og handle i situationen, for den forvirrede spiller.

Rummet omkring dem forsvinder sammen med kvinderne. Det eneste de ser, er tre spejlinger af sig selv. Tre spejlinger, der er ved at odelægge deres liv, og hele deres virkelighed.

Personer: Morten, Tomas, Tim og Jonas

Psykiateren: Du skal tirre personerne til at gå korporligt i kamp med hinanden. Idet de mødes bryder Tomas sammen og Asbjørn Skytte stopper sin hypnose. De fire sider af Tomas er blandet, og han er ikke længere istand til at holde sammen på sig selv.

- 21 -

Et farvel til Tomas

Dette er den sidste scene, og er et billede uden rollespil.

Vi er tilbage i kontoret, hvor Asbjørn Skytte holder Tomas fast til stolen. Tomas' øjne er vidt åbne, men de syntes ikke at se ind i vores verden. Efter et øjeblik kommer to vagter løbende ind på kontoret sammen med en sygeplejerske, der hurtigt får givet Tomas en sprøjte. Der går et lille minut, så falder hans legeme langsom sammen, og han bliver båret ud.

Ave Adam

af Dennis Gade Kofod

1:e september 2001

Morten Grønnegaard

Har du tænkt tanken? At uanset, hvad du gør, hvad du er, eller hvad du mister. Så har nogen gjort det før, været det før, mistet det før. De sidste muligheder for at være speciel, noget andet end mængden, ja de er brugt. Brugt og blevet til gentagelser. Evige gentagelser, det er hvad vi er. Vi er alle blevet født af skrigene kvinder, og vi er alle endt eller ender som minder. Og hvad skal jeg så mindes for? Et rigt og kærligt menneske? Gentagelse. Elsket og savnet? Gentagelse. Som en ærlig og loyal person, æret af alle sine kolleger? Gentagelse. Gentagelser, gentagelser. Gentagelsen. Den er der, som noget af det sikreste i livet. Lige så sikker som skatter og døden.

Derfor vil jeg vælge døden, så hurtigt som muligt.

Lad mig forklare inden, du prøver at tale mig fra det! Som sådan er der intet i vejen med mit liv. Jeg er gift, og jeg elsker min kone. Jeg har det rigtige job, med en retfærdig løn. Et godt helbred og det, der skal til, for at få et langt og godt otium. Men een skygge hviler over det hele, og den æder mig i alle tanker, jeg tænker; "intet af det er mit". Alt hvad jeg har, har nogen haft før, og nogen skal have det efter mig. Jeg er et produkt af gentagelsen. Jeg er en spejling af årtusinder, en del af uendeligheden. En stor gentagelse. Og som alt andet i uendeligheden, er jeg ligegyldig. Det er det, jeg ikke kan affinde mig med.

Der findes dog et sted, hvor man er væk fra gentagelsen, og det er i intetheden. Når man ikke er noget, så er man heller ikke en gentagelse. Der kan jeg finde fred, der kan jeg bryde gentagelsen, og være fri af alt. Jeg håber du forstår?

Det, der er det værste, er, at tanken ikke rigtig kommer noget sted fra. Den kom bare krybende, som en stille giftig slange ind i mine tanker. Og langsomt åbnede det mine øjne for gentagelsen. Først var det de mindre ting der mistede deres mening, men hurtigt blev det alt omkring mig. Jeg mistede alt mens det tabte sin mening, og til sidst var jeg en fange i meningsløsheden. En fange med et tab der var meningsløst gentaget. Men i døden, der ville jeg være ingenting, løsrive mig fra mængden.

Jeg forsøgte selvmordet, og ligesom så mange andre før mig blev jeg fundet. Derfor er jeg her, til behandling, for at tale om min depression. Men hvor mange ord kender man, der ikke er blevet sagt før.

Luderen Maria - Jonas Holbecks for en aften

I scenariet spiller du det, der bedst kan sammenlignes med et objekt. Et objekt for Jonas' begær og lyst for en aften. I kender ikke hinanden, og der er fra din side, tale om at betjene en kunde. Når det så er slut, er han ud af dit liv. Du er ikke narkoman eller ussel på anden måde, men på mange måder en flot og tiltrækkende kvinde.

Som Maria har du 3 scener.

Første scene:

Du er ude for at finde kunder, og møder Jonas. Han står og kigger efter en pige til at tilbringe aftenen sammen med. Da du ser ham, står han og taler i telefon. Du går over til ham med det samme, og begynder, på trods af hans samtale, at tilbyde ham dig selv. Beskriv hvad det er, du kan, hvad du vil. Og hvordan du kan opfylde hans ønsker. Sørg for at nævne priser, og forsøg hele tiden at få ham til at lægge telefonen fra sig. For dig handler det om at få en kunde.

Anden scene:

I sieder i en taxa, og er på vej hen til et hotel. Du er overalt på ham, mens i snakker om, hvad det er, han vil have, og hvad det koster. Beskriv, hvordan du rører ved ham, og hvordan du tænder ham. Når hans telefon ringer igen, bliver du irriteret over, at du måske kan miste en kunde. Forsøg at stjæle hans opmærksomhed, så han lægger på.

Tredje scene:

I er på hotelværelset, og Jonas har overtaget styringen. Du er hans legetøj, og underlagt hans ønsker. Du skal spille med, men hvis det han ønsker, bliver voldeligt eller for dominerende, skal du skifte ka-rakter. Du træder fuldstændig af, og den professionelle side af dig overtager. Den villige og kærlige pige er væk, og erstattet af en kvinde, der ikke finder sig i noget fra en pervers stodder.

Mette Ask Jensen - Tim Stenstrups ekskone

Du og Tim er historie, og i ses ikke mere. Men den scene, hvori du skal spille Mette, foregår i tankerne på Tim. Tim danser med en ny kvinde, og kommer til at tænke på dig. Når så spillelederen giver besked overtager du pladsen, i stedet for hende. De to scener er uafhængige, i handling, men du må gerne trække på den samtale de to dansende havde, før du kom ind. En samtale, der skal dreje sig om, hvorfor I ikke er sammen mere. Du kender svaret, først forsvandt kærligheden og efter det tiltrækningen. Det er dig, der er ovenpå, og det var også Tim, der led mest under bruddet. Din fremtoning i scenen skal være let og ligetil. Det må gerne virke på Tim, som om du kan forsvinde, hvornår det skal være, ligesom kærligheden kan gøre det. Du skal optræde som en smuk mindelse om, hvor ondt kærligheden kan gøre.

Denne scene er den eneste, du har som Mette.

Jonas Holbeck

De forstår mig ikke. >>Hvordan ku' du gøre det<<, >>Det er ikke dig at tænke sådan<<. De har ikke forstået det. Alt er tilladt, moral er bare en ting bundet til nuet, og almindelige spontane følelser. Jeg må alt! Hvorfor? Det er et fair spørgsmål, men jeg må starte fra begyndelsen.

Det var en simpel operation, men min koncentration glippede. Hun døde 14 timer efter, vi havde lukket hende. I et par dag lå min verden i ruiner, jeg følte mig skyldig. Der var kun skylden, indtil at det slog mig: Skyldig i hvad? Ja, hun var død. Men hvad betød det? Det skulle hun alligevel, det skal jeg, det skal alle. Døden slog mig som en gentagelse, og det blev en besnærende tanke. Det gik op for mig, at ikke kun døden er en gentagelse, alt er en gentagelse. Alt er sket og vil ske igen, en stor gentagelse. Og hvis alt skal gentages, være en del af det uendelige, hvad betyder så et enkelt tilfælde. Hvad betyder det, jeg gør på universets vægtskål af godt og ondt, betydeligt og ikke-betydeligt.

Der stod jeg så, med alt hvad jeg havde i mit liv, og det betød pludseligt ingenting, det var ingenting. Det var kun en gentagelse af hvad millioner havde gjort før mig. Men i stedet for håbløshedens tyngde, var der en lethed og en frihed, der gav mig en livslyst som aldrig før. Jeg var befriet af gentagelsen, ved at forstå, at jeg var en del af den. I den var tilladelsen til at gøre og prøve alt. Jeg var utro som det først, og intet nagede mig. Jeg var det igen og igen, og gentagelsen gjorde det mere gyldigt fra gang til gang. Jeg var fri. Så betalte jeg for det, for at få to. Siden tre, før det blev kedeligt. Jeg tog væk i en uge med en tilfældig, uden at komme med en undskyldning til min kone. Det var kærlighed som i begyndelsen. Hende bedrog jeg, og hun opdagede det. Hun fandt mig i hendes seng, med det yngste jeg endnu har prøvet.

Det hele tog fart og det uundgåelige skete. Min kone fandt ud af det hele. Jeg har prøvet at forklare, men hun hører ikke. >>Det er ikke dig, du er syg<<. Hun skreg som aldrig før. Men hendes mangel på forståelse, står ikke i vejen for min frihed. Det var for et halvt år siden det hele begyndte. Jeg er blevet lettere af det, mere fri. De sidst uger har været en stor rejse opad, igennem livets muligheder. Jeg vil prøve det hele. Men først skal jeg ud herfra.

Jeg blev hentet fra mit hotel, nogen havde ringet til politiet. Jeg blev hurtigt stemplet som manisk. De forstår ikke. Dømt til behandling. De forstår ikke. Jeg må alt, og vil prøve alt.

Francisca Thomsen - Tim Stenstrups kommende elsker

Du har ikke kendt Tim mere end en måned, men du er allerede faldet for ham. Han er smuk, veltalende og ledig, en af de mænd man kun kan elske. Du har sat din vilje på ham, og han er ikke urørt af din charme. Det er kun et spørgsmål om tid, før at i er sammen. Den tid du skal spille i scenariet, er over en aften, hvor I er i byen sammen med en håndfuld kolleger. De har dog ingen rolle i scenerne, der kun drejer sig om dig og Tim. Som kvinde er du moden og stærkt sensuel. Selv om du er over din første ungdom, er du stadig smuk og meget betagende.

Som Francisca har du 4 scener

Instruktioner

Første scene:

I mødes på baren som aftalt. I er stadig ædru, og Tim kan være lidt tilbageholdende. Er han det, er det dig, der skal tage initiativet. Du er ikke bange for at være den, der tager det første skridt, og der må ikke være noget at tage fejl af fra Tims side. Men du skal ikke forsøge at kysse ham endnu, det skal gemmes til den næste scene. Sørg dog for at aftenen lover noget for Tim.

Anden scene:

Der er gået en times tid, og i har drukket lidt. Jeres første forbehold er lagt på hylden og snakken går noget lettere. Du skal starte en indforstået samtale, om hvad Tim forventer af et forhold. En samtale, hvor du påpeger dine egne styrker som menneske, der passer på det han gerne vil have. Som en vigtig del af samtalen, skal snakken også falde på dit ydre.

Scenen ender med, at du skal forsøge at overtale Tim til at danse. Dansen er noget, du betragter som et symbolsk billede på, hvordan sex ville være mellem to mennesker.

Tredje scene:

I danser, og du lægger dig fuldstændigt i Tims hænder. Mens i danser, skal du fortsætte din flirt. Ros ham for hans evner som danser. Beskriv, hvordan du lægger din krop imod hans, og hvordan din krop reagerer på hans hænder og nærvær.

Denne scene ender for dit vedkommende med at Tim falder hen i tanker om hans ekskone. Dette er ikke noget, der skal spilles, idet at hans ekskone overtager rollen som biperson.

Fjerde scene:

Der er gået en time eller mere siden i dansede. I sidder i en taxa på vej hen til et hotel. Alkoholen har fjernet de sidste barrierer for dine lyster, og dit begær vokser, mens i kysser på bagsædet. Inden længe er i på hotellet, hvor I hurtigt kommer op på værelset. Her begynder forspillet til sex.

Dit mål er at elske med Tim, men han virker tilbageholden. Brug de kneb du kan, til at forføre ham det sidste stykke vej. Sørg for at opbygge en intim stemning omkring hele jeres leg. Selvom Tim er tilbageholden, må du ikke give op. Der er noget i dig, der siger at han er en mand, du vil elske. Scenen slutter når Tim enten bakker ud eller giver ind.

Katrine Agergaard - en ukendt kvinde

Du er på vej hen for at besøge en gammel veninde, men er faret vild i det ukendte kvarter. Lidt fortumlet spørger du et forelsket par på gaden om vej. Mens der bliver forklaret ligger du mærke til, hvordan at du bliver indtaget af mandens øjne, mens han klæder dig af med sit blik. Her efter skifter din rolle.

Den næste del af scenen foregår i tankerne på manden, Thomas Larsen. Det I skal spille er en sexfantasi, der opstår idet, at du går forbi. Du skifter rolle fra den lidt forvirrede kvinde, til den forføreriske og bestemte kvinde. I fantasien er i et tilfældigt værelse, et tilfældigt sted, og det eneste der betyder noget er jer og jeres lyst. I elsker spontant og frit, mens i nyder at være ukendte. Når i har elsket er scenen slut, og i er tilbage på vejen, hvor du har fået besked om, hvilken vej du skal gå. Herefter er du ude af scenen.

Denne scene er den eneste, du har som Katrine.

Thomas Larsen

Hun døde for tre måneder siden. De første uger var jeg alene. Stum af hullet, hun havde efterladt. Lammet af skrækken, for alle de sekunder jeg skulle leve uden hende. Så kom hun første gang. Jeg lå i vores seng, og stirrede ud i ingenting. Igennem loftet og taget, ud i ingenting. Jeg blinkede og så hende i et kort sekund igen. Langsomt lukkede jeg øjnene helt, og der var hun. Fyldt af livet og smuk som den gang. Vi gik de ture vi altid havde gået, elskede de steder vi havde elsket. Jeg nød hende som da hun levede. Jeg havde fundet hende igen. I en uge var jeg lykkelig sammen med hende, men på et af min korte besøg i nutiden så jeg, at tiden havde gået. Frygten kom igen, og jeg var ude af mig selv. Jeg stoppede alle urerne i vores hjem, og trak gardinerne for så dagens gang var usynlig. Jeg afbrød telefonen og dørklokken, jeg var i gang med at lukke tiden ude. Jeg ville leve så langsomt som det kunne lade sig gøre, så gentagelsen af hendes minde ville blive flest mulige. Jeg ville, og vil leve i gentagelsen af hende.

Det var sådan, at jeg kom til forståelse af gentagelsen. Det er ikke kun mindet der gentages, det er derimod alt i livet. Døden, mødet, kærligheden og alle handlinger. Alt er sket før og vil ske igen. Tiden fører gentagelsen med sig. En uendelighed af gentagelser, fra menneske til menneske. Jeg stod nu med valget imellem, at håbe på en gentagelse af kærligheden med en ny kvinde, eller at leve i en evig gentagelse af den kærlighed jeg kendte og trængte til. Lysten til at tage chancen var der ikke, der var ikke plads til det nye tab som gentagelsen uundgåeligt vil føre til. Den skulle ikke få mig to gange. Jeg var i gang med at trodse den, at udnytte den. Frem for at den udnyttede mig. Jeg fandt på at bruge langsomheden, som mit ypperste våben. Jeg ville, og vil leve mit liv langsomt. Uden for tiden. Jeg lukkede mig inde sammen med mindet om hende. Langsomt blev jeg bedre til at forsvinde ud af tiden og ind i mindet. Til sidst kunne jeg ikke selv skelne mellem der og her. Jeg levede snart med hende de fleste timer af døgnet. Et døgn, der ikke længere eksisterede i vores hjem.

Til sidst blev jeg fundet. De sagde, at jeg ikke havde spist i dage. At jeg var ude af balance, og havde brug for hjælp. Nu skal jeg så tale om det, men jeg har ikke lyst til at bruge ord, der ikke beskriver hende.

Jane Grønnegaard - Morten Grønnegaards kone

Du ved, at Morten er skrantende mentalt, og at han er træt af at leve. Det er på grund af hans depressioner, at jeres ægteskab er ved at falde sammen, ligesom det sker med dine drømme. Men du holder på håbet, og tror i blindhed på, at I kan klare skærene, at det en dag vender. Et af dine store ønsker er at få børn med Morten, gerne mere end et, og måske er det det, der skal til, for at give ham livslysten tilbage. Du gør dit for at vise ham dit ønske. I jeres hus er der et værelse, der står næsten tomt, selv om I godt kunne bruge et gæsteværelse til. Men du har sat det til side som børneværelse.

Som Jane er du med i 4 scener.

Første scene:

I sider på en bænk og taler om løst og fast. Men det er din opgave at dreje samtalen ind på jeres forhold. Det, der virkelig går dig på, er at han ikke rører ved dig længere, han kærtegner dig ikke, og det er måneder siden sidst i elskede. Hvorfor er det sådan? Er du ikke værdig for hans begær længere? Hvorfor er han så fjern?

Du skal ikke starte det store skænderi, men lægge op til det. Spil i stedet på hans medlidenhed, som den lidt underlagte, der beder om kærlighed.

Anden scene:

I er hjemme igen. Du er ved at lave middag til om aftenen, hvor Mortens far, Ernst, kommer på besøg. Morten sidder og laver ingenting, hensunken i sine egne tanker. Du har lagt sidste scenes pessimisme på hylden, og har i stedet taget styringen i din egen hånd. Lidt desperat prøver du at skabe en hyggelig atmosfære. Du er kælen, og forsøger at flirte med Morten. Du må gerne være over det hele i denne scene, og det gør bestemt ikke noget, hvis Mortens samvittighed, som dårlig mand, får et hak.

Tredje scene:

Middagen er godt i gang, og Mortens far er kommet. Men i modsætning til dine forventninger og håb, er der en trykket stemning omkring bordet. Morten er alt andet end oplagt, og endnu en gang føler du, at du har løbet hovedet ind i en mur. Det gør ondt, og langsomt flyder dit bæger over. Det skal ende med et skænderi, hvor alt det du har spærret inde igennem de sidste måneder kommer ud. Ernst vil være på din side, men er meget uforberedt på situationen, da han ikke havde fattet mistanke til Mortens tilstand. I skænderiet skal du forsøge at få Morten til at undskylde, og love dig at alt bliver bedre. Det skal virke som du prøver at bekræfte dit eget håb, om at det nok skal gå. Du vil under alle omstændigheder ikke lade ham forsvinde, eller lade ham begå selvmord. Du føler dig svigtet, men har ikke givet op endnu.

Fjerde scene:

Middagen er overstået, og Ernst er taget hjem. Efter den udmattende middag, har Morten givet sig hen, og i har lige elsket. Det var ikke specielt eller hengivent, og han havde svært ved at blive i situationen. Det virkede som en anstrengelse for ham. Nu ligger du og kæler for ham, holder om ham, og prøver at bedre hans humør. Fortæl, at det måske er lige nu, at I har lavet det barn, du så gerne vil have. Du er omklamrende og desperat, men forsøger at virke stærk og håbefuld. Det er selvom du ved, at han er ved at forlade dig.

Stine Gry Holbeck - Jonas Holbecks kone

Selv om du og Jonas stadig er gift, er du så godt som ude af forholdet. Han opfører sig som et svin overfor dig. Han bliver væk i dage uden at give dig besked. Du ved, han er sammen med andre kvinder, men du kan ikke give op. Du elsker ham for meget, og vil ikke give slip. Du prøver, men kan ikke. Desperat og slået som du er, forsøger du alt, for at få ham for dig selv. Hvis du kunne, ville du binde ham til dig, men han har et sindsygt forhold til sin "frihed".

Det, du ikke forstår, er, hvordan det er endt sådan her. Alt var som det skulle være, indtil den dag Jonas lavede en fejl på sit arbejde, og en patient døde. Han blev frikendt, og det var heller ikke hans skyld. Men det ændrede ham. Det virker som om, at han synes han kan tillade sig alt, efter at han er blevet frikendt.

Som Stine har du to scener.

Første scene:

Jonas kom ikke hjem aftenen før, og du ved, at han har haft fri fra arbejde i et par timer, uden at han er kommet hjem. Det er sket før, og som de andre gange bestemmer du dig for, at det skal være sidste gang. Du ringer til ham på hans mobiltelefon. Med skiftende vrede og ulykkelig stemme skal du insistere på at vide, hvor han er, hvad han lavede dagen før, og på at han kommer hjem. Selv om han prøver at feje dig af, skal du fortsætte. Fortæl ham hvordan han svigter dig, at han ødelægger dit liv, og at han ikke kan se andre end dig. Det eneste der bør stoppe dig, er at han lægger på. Under samtalen kan du på et tidspunkt høre en kvindestemme der taler til Jonas.

Anden scene:

Du ringer igen. Denne gang er du knust. I stedet for at prøve at tvinge ham verbalt, prøver du at tale til hans samvittighed. Ja, han kan godt blive væk. Men hvorfor gør han det? Elsker han dig ikke? Kommer han måske hjem i aften? Du er oprevet og desperat efter at høre, at han stadig elsker dig.

Denne samtale må du gerne slutte.

Tim Steenstrup

Jeg mistede hende. Hun forlod mig, uden grund. En dag var hun væk. Jeg var såret, havde et ar for livet, og svor at det var sidste gang, jeg skulle elske. Hun var den første og skulle for altid være den eneste. Men det kom igen, uden at der var noget at gøre. Et smil trængte igennem kulden, og en hurtig middagsaftale kom istand. De sporadiske berøringer blev flere og varmen bredte sig. Med ét var læberne det, der fyldte mest i hendes tale. Ordene kom fra et andet sted, og kælede for mine ører, mens mine øjne åd hendes læber. Langsomt begyndte jeg at syntes om hende, og hun var ikke længere en hende, men fik et navn. Og navnet blev brugt oftere og oftere, indtil man skreg det ud med gråd kvalt stemme, svedende ved siden af hende klædt af til det inderste.

Det er her, det kommer. Følelsen af at have været her før, med en anden. Derefter kommer erindringen, om hvad det endte med, og frygten er der. Gentagelsen viser sit ansigt, og minder om dens magt. Alt er en gentagelse, og alt vil ske igen.

Tænk på det sådan her. Der er nogen, der har levet før dig, nogen der har elsket før dig, og nogen der er blevet forladt før dig. Ligesom, at du vil elske, har elsket, og vil blive forladt igen og igen. Livet er een stor gentagelse, og der er ikke noget at gøre ved det. Jeg er fanget, vi er alle fanget, imellem gentagelsen og vores trang til at elske og forplante os. Jeg bliver langsomt revet i stykker.

Der ligger jeg så, og forsøger at få vejret, mens glæden ved det, der lige er sket, bliver afløst af tanken om gentagelsen, der langsomt tynger mig ned i madrassen. Med de sidste kræfter vender man ryggen til, siger at alt er godt, at det var godt. Derefter glider det mellem fingrene på en. Men tør ikke være sig selv, og stå ved sine følelser. I forsvar væmmes man ved det, man holdt af. Man afskyr kontakten og langsomt begynder man at hade, uden grund. Man sårer, bliver såret og til sidst forladt. Et stykke tid efter er der en ny, der siger hej ved en fest, og læberne tager over igen.

Det blev for meget, jeg mistede troen på livets værdi. Den forsvandt i gentagelsen. Alle mine forsøg på at bryde den, blev slået i stykker, af den samme følelse, igen og igen. Jeg drev omkring tynget af gentagelsen, jeg var til tælling. Fanget i ligegyldigheden.

Jeg vil elske igen uden frygten, være ligeglad med gentagelsen. Jeg vil glemme den. Jeg brød sammen til sidst. Det eneste, jeg vil, er at se hende igen, den først og den eneste. Sammen med hende kan jeg glemme og komme videre. Få det rene igen.

Karina Larsen - Thomas Larsens kone

I øjnene på Thomas er du perfekt. Han har planlagt alt i sine drømme, og ser jer sammen resten af livet, uden at noget kan forhindre det. Men det han ikke har indset endnu, er, at mennesker forandres, selvom de elsker hinanden. Det er ikke fordi, du nu tvivler på jeres forhold, du elsker ham mere end nogen anden, men intet er sikkert. Du vil under alle omstændigheder have lov til at være den du er, også selvom i vokser fra hinanden.

Som Karina er du med i tre scener.

Første scene:

Du og Thomas har haft fri hele dagen, og er lige nu ude at gå. I nyder hinanden, som I altid gør. Du taler om jeres kærlighed, hvordan den er ung, naiv og ren. En smuk ting at have. Alt er perfekt, og du må beskrive og fortælle så meget du kan om jeres forhold og tid sammen. Men husk kun at være positiv. Det vil være smukt, hvis du kan komme med en anekdote om den gang i mødte hinanden.

Anden Scene:

I er hjemme igen, og har lige spist. Thomas ligger i jeres seng. Du går rundt i stuen og rumsterrer, mens du gør klar til aften. Jeres hjem emmer af hygge. Men lidt af fremtiden trænger sig på. Du snakker om i morgen, og hvad i skal bruge den til, men ideen er, at du skal dreje samtalen ind på jeres fremtid sammen. Gerne om børn og lignende. Hvad end Thomas siger om jeres fremtid, skal du ikke sige ham direkte imod, men du må gerne antyde en lille tvivl. Stiller han spørgsmål om det, så undviger du.

Tredje Scene:

I er ude igen. I har lige elsket, og der er intet, der synes at kunne måle sig med jeres kærlighed. I snakker igen om jeres fremtid. Du er drillende og flirter, mens du stikker til hans sikkerhed på dig. Scenen er delt i to, idet der på et tidspunkt kommer en fremmed, meget smuk kvinde hen til jer. Hun vil ikke andet end at spørge om vej, men Thomas er synligt betaget af hende. Efter det er du næsten ondskabsfuld, på den måde, hvor man udadtil virker, som alt er i orden, men det man siger har en mørk bagside. Du skal konfrontere Thomas med, at alt ikke er sikkert, heller jer to. I kan sagtens møde andre, og jeres liv er alt andet end slut.

Ernst Grønnegaard - Morten Grønnegaards far

Du er ved at være en ældre mand. Du nærmer dig den alder, hvor man igen får brug sin familie til at klare sig igennem livet. Heldigvis har du din søn Morten. Men Morten har en side du ikke kender til. Denne side viser sig den dag, hvor du skal til middag med ham og hans kone Jane. Morten er træt af livet, og af en eller anden grund du ikke kender til, har han sagt sin livsglæde fra. Noget han i dine øjne overhovedet ikke har nogen grund til, han har et godt arbejde, en smuk og dejlig kone, og så har han dig, der nu er ved at få brug for ham. I dit sind ligner han en, der er ved at svigte, og det skal han fandeme ikke. Du stiller dig uforstående over for alle hans argumenter. Det han har mest brug for er et spark i røven.

Scenen starter under middagen, og slutter ved enden af det skænderi Jane starter, mens hun er ved at bryde sammen af gråd. Det, der er dit mål, er at få Morten til at indse, at han tager fejl, og at han har noget at leve for. Du har ikke forstået hans problem, men det er du ikke selv klar over.

Dette er den eneste scene, du har som Ernst.